

ADVIES

2010-020

26 april 2010

Klacht onterechte schorsing, opsluiting, communicatie en intimidatie leerling

Leerling wordt volgens klager onterecht geschorst en opgesloten, incorrecte communicatie hierover en intimidatie leerling.

Het nemen van een besluit om een leerling te schorsen voor een bepaalde tijd betreft een eigen bevoegdheid van de school. De Commissie neemt derhalve bij de toetsing van een dergelijk besluit de nodige terughoudendheid in acht. De Commissie is van mening dat leerkrachten en school de aantijgingen ten opzichte van de leerling op zorgvuldige wijze hebben onderzocht. Plaatsing van de leerling in een opvanglokaal behoort tot de standaardprocedure binnen de school. School en leerkrachten behoeften deze tijdelijke plaatsing dan ook niet vooraf te bespreken met klager. De Commissie heeft voorts vastgesteld dat de school goed heeft gedocumenteerd dat er diverse malen contact is geweest met klager en zijn familie omtrent het (grensoverschrijdende) gedrag van de leerling.. De Commissie acht de communicatie onder geschetste omstandigheden niet onredelijk. De Commissie is ook van oordeel dat er geen aanwijzingen zijn dat de leerkracht zich schuldig heeft gemaakt aan psychische intimidatie dan wel discriminatie.

De Commissie acht de klacht op alle onderdelen ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 19 februari 2010 (aangevuld bij schrijven van 16 maart 2010) heeft klager een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).
- 1.2. De Commissie heeft het bevoegd gezag en de school verzocht te reageren op het gestelde in de klachtbrief.
- 1.3. Bij brief van 30 maart 2010 heeft de heer E. (lid algemene directie CSG *S*/directeur onderwijs) een reactie doen toekomen aan de Commissie bestaande uit onder andere een brief van mevrouw *Z*, een brief van mevrouw *H* en een brief van de schoolleiding.
- 1.4. Op 26 april 2010 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klager is verschenen met zijn zoon B. A.. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw mr.L. (jurist in dienst van CVO). Tevens zijn verschenen mevrouw *Z*, mevrouw *H*, de heer E. en de heer D. (vestigingsdirecteur *S*).

2. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en op de hoorzitting naar voren is gebracht, leidt de Commissie – kort en zakelijk weergegeven – de navolgende klacht af.

Klager is verbaasd over de manier waarop zijn zoon *A* op school wordt behandeld en bestraft. Zijn klacht richt zich op de volgende punten:

- 1) het besluit van de school om *A* te schorsen voor de duur van drie dagen alsmede het feit dat *A* de dag daarvoor in het straflokaal werd opgesloten van 8.30 tot 16.30 uur;
- 2) de wijze waarop het besluit kenbaar is gemaakt;
- 3) het ongewenste gedrag van de schoolleiding ten opzichte van *A* waardoor *A* zich psychisch geïntimideerd voelt.

Klager verzoekt om een vertrouwenspersoon alsmede de verwijdering van de aantekeningen omtrent de schorsing van *A* in diens schooldossier.

3. Standpunt van de school

Mevrouw *Z* heeft – kort samengevat - aangevoerd dat het klopt dat het besluit tot externe schorsing in één dag is genomen en dat zij hier nog volledig achter staat gezien de ernst van de situatie en de onweerlegbare bewijzen daarvan. Zij verwierpt de aantijging dat zij zich schuldig maakt aan discriminatie ten stelligste en voert in dit kader aan dat zij nooit ongeoorloofd onderscheid maakt tussen leerlingen op welke grond dan ook. Verder heeft mevrouw *Z* aangevoerd dat haar bemoeienis met *A* zich heeft beperkt tot het opleggen van een blokweek en de externe schorsing. Zij stelt zich op het standpunt dat al haar handelingen correct waren, dat zij dit naar eer en geweten heeft gedaan en dat alles conform de op school vigerende procedures is gebeurd.

Mevrouw *H* heeft – kort samengevat – aangevoerd dat het besluit om *A* voor de duur van drie dagen extern te schorsen op 11 februari 2010 is genomen, na overleg op directieniveau. Mevrouw *H* sluit zich bij dit besluit aan, zeker gezien de ernst van de feiten, welke worden bevestigd door de verklaringen van *A* (op schrift en mondeling in bijzijn van zijn vader) en meerdere betrokkenen. Volgens mevrouw *H* waren al haar handelingen en de manier waarop het besluit kenbaar is gemaakt correct en conform de op school geldende procedures.

De school heeft – kort samengevat - aangevoerd dat *A* uit de klas is gehaald en in een apart opvanglokaal is gezet op het moment dat de schoolleiding vernam dat *A* zich verbaal en fysiek gewelddadig opstelde in de klas en in het bijzonder ten opzichte van één klasgenoot. Er hebben toen gesprekken plaatsgevonden met *A* en klasgenoten van hem. Op grond van de getuigenverklaringen en de bekentenis van *A* is hij voor de duur van drie dagen geschorst. Zijn vader is dezelfde dag uitgenodigd voor een gesprek. Het besluit omtrent de schorsing is schriftelijk kenbaar gemaakt aan de ouders.

Bij signalen over onrechtmatigheden worden ouders zo snel mogelijk uitgenodigd en schriftelijk geïnformeerd. Als er tot een maatregel wordt overgegaan dient dit snel te gebeuren.

Het verzoek om een vertrouwenspersoon is niet eerder aan de orde geweest dan in de brief van klager aan de Commissie.

Dat *A* zich psychisch geïntimideerd voelt, is voor de schoolleiding moeilijk te plaatsen.

De school ziet geen reden om terug te komen op haar bevindingen en haar besluit en derhalve is een verwijdering van de schorsingsgegevens uit het schooldossier volgens de school niet relevant.

4. Overwegingen van de Commissie

Ten aanzien van de inhoud van de klacht overweegt de Commissie als volgt.

Uit de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting volgt dat mevrouw *H* op 10 februari 2010 van klasgenoten van *A* heeft vernomen dat *A* B., een medeleerling, stelselmatig treitert. Ook B. geeft vervolgens bij mevrouw *H* aan slachtoffer te zijn van *A*. *A* zou B. slaan sedert het begin van het schooljaar alsmede zou er sprake zijn van intimidatie, bedreiging en treiteren. Diverse klasgenoten (waaronder vrienden van *A*) bevestigen dit verhaal bij mevrouw *H*. Diverse klasgenoten geven aan ook zelf slachtoffer te zijn van het agressieve gedrag van *A*.

Op 11 februari 2010 heeft mevrouw *Z* *A* uit de les gehaald en hem geplaatst in het opvanglokaal om onderzoek te verrichten naar de beschuldigingen van de klasgenoten. Mevrouw *H* en mevrouw *Z* hebben B. en diverse klasgenoten (onder wie vrienden van *A*) gehoord. Allen bevestigen het verhaal van B. in woord en schrift.

A heeft in het opvanglokaal een verslag geschreven van zijn acties, waarin hij toegeeft dat hij B. heeft geslagen en getreiterd.

Klager is vervolgens door mevrouw *H* dezelfde dag opgebeld en er heeft in de middag een gesprek plaatsgevonden met hem, *A*, mevrouw *Z* en mevrouw *H*. Tijdens dit gesprek is aangegeven dat *A* drie dagen extern geschorst zou worden omdat de school de zaak ernstig opneemt.

Bij brief van 12 februari 2010 heeft de heer D. aan klager medegedeeld dat *A* wegens het lastigvallen van een medeleerling drie dagen extern wordt geschorst.

Klager stelt zich op het standpunt dat er ten onrechte een maatregel is getroffen waarbij zijn kind in totaal vier dagen zijn lessen heeft moeten missen.

Klager is van mening dat het bewijs niet sterk is. *A* zou familie en andere vrienden naar de school meenemen om andere leerlingen te pesten en te slaan hetgeen niet klopt aldus klager, daar *A* geen vrienden heeft en na schooltijd altijd gelijk naar huis komt. Klager merkt nog op dat zijn zoon niet agressief is.

De Commissie merkt op dat het nemen van een besluit om een leerling te schorsen voor een bepaalde tijd, een eigen bevoegdheid betreft van de school die uitgeoefend dient te worden met inachtneming van bepaalde grenzen van redelijkheid. De Commissie neemt derhalve bij de toetsing van een dergelijk besluit de nodige terughoudendheid in acht.

In het *S* reglement onder paragraaf 2.2. en 2.3. zijn bepalingen opgenomen omtrent schorsing. In paragraaf 2.2. is bepaald dat een leerling in ieder geval in aanmerking komt voor een procedure

conform paragraaf 2.3. als hij in schoolverband bijvoorbeeld een bedreiging vormt voor de veiligheid van medeleerlingen en/of personeel van de school of in de school aanwezige derden en/of zich intimiderend, discriminerend of beledigend uit of gedraagt etc.

Uit de stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gekomen volgt dat mevrouw *H* en mevrouw *Z* direct een onderzoek hebben ingesteld, waarbij diverse medeleerlingen zijn gehoord alsmede *A* zelf. Hieruit is naar voren gekomen dat B. en diverse andere klasgenoten slachtoffer zijn geworden van het agressieve gedrag van *A* dan wel bang zijn slachtoffer te worden. *A* heeft in het opvanglokaal op papier gezet dat hij B. gedurende een lange tijd heeft geslagen. *A* en klager hebben tijdens het gesprek op 11 februari 2010 hun zienswijze naar voren kunnen brengen. *A* heeft overigens ook tijdens dit gesprek aangegeven dat hij B. regelmatig heeft geslagen.

Uit het voorgaande volgt dat mevrouw *H*, mevrouw *Z* en de school op zorgvuldige wijze de aantijgingen ten opzichte van *A* hebben onderzocht. Gezien de uitkomsten van het onderzoek kan het besluit tot schorsing de door de Commissie te hanteren toetsing doorstaan. Het gegeven dat *A* achteraf thuis een andere verhaal op papier heeft gezet over hetgeen gebeurd zou zijn, doet volgens de Commissie hieraan niet af.

Het betoog van klager dat de situatie met betrekking tot zijn zoon overtrokken is en hij zijn zoon niet herkent in dit hele verhaal, heeft de Commissie niet kunnen overtuigen dat de uitkomsten van het onderzoek door de school niet juist zouden zijn.

Klager kan zich ook niet vinden in het besluit van de school om *A* op te sluiten in het straflokaal van 8.30 tot 16.30 uur.

De Commissie heeft vastgesteld dat de plaatsing van *A* in een opvanglokaal behoort tot de standaardprocedure binnen de school. Het betrof een interne schorsing, die als ordemaatregel dient te worden aangemerkt. Volgens de Commissie behoefden de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* deze tijdelijke plaatsing dan ook niet vooraf te bespreken met klager. Overigens is niet gebleken dat de school, mevrouw *Z* en/of mevrouw *H* ten opzichte van *A* anders hebben gehandeld dan ten opzichte van andere leerlingen.

Gezien het voorgaande acht de Commissie de klacht onder punt 1 ten aanzien van de school, mevrouw *H* en mevrouw *Z* ongegrond.

Klager kan zich tevens niet vinden in de wijze waarop het besluit kenbaar is gemaakt. De besluiten zijn volgens klager door mevrouw *Z* genomen binnen één dag zonder de situatie met hem te bespreken.

De Commissie heeft vastgesteld dat de school alles goed heeft gedocumenteerd. Uit deze documentatie volgt dat er vanaf 2008 diverse malen contact is geweest met klager en zijn familie omtrent het (grensoverschrijdende) gedrag van *A* bij diverse incidenten.

Ook met betrekking tot de onderhavige situatie hebben de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* volgens de Commissie voldaan aan hun informatieverplichting ten opzichte van klager en heeft klager zijn zienswijze ook tijdens een gesprek op 11 februari 2010 naar voren kunnen brengen. De heer E. heeft in dit kader nog aangevoerd dat de schoolleiding snel tot handelen is overgegaan omdat het onderzoek was afgerond en *A* zelf bekend had in het bijzijn van zijn vader. Er was volgens de heer E. geen enkele reden om te wachten. De Commissie acht deze handelswijze onder de hierboven geschetste omstandigheden niet onredelijk.

De Commissie acht de klacht onder punt 2 ten aanzien van de school, mevrouw *H* en mevrouw *Z* ongegrond.

Klager heeft aangevoerd dat zijn kind zwaar onder druk wordt gezet door zijn onderwijsteamleider. *A* moet vaak in situaties waarbij hij nauwelijks enige rol gespeeld heeft de schuld op zich nemen. Zo heeft de onderwijsteamleider in een eerdere situatie *A* een straf opgelegd waarbij hij twee weken lang een blokweek moest nakomen. *A* ervaart zijn school derhalve niet meer als veilig en gaat met een angstig gevoel naar school. Tijdens het gesprek op 12 maart 2010 heeft klager aangegeven dat *A* ziek is gemaakt omdat mevrouw *Z* hem discrimineert.

De Commissie is van oordeel dat er geen aanwijzingen zijn voor de stelling van klager dat mevrouw *Z* zich schuldig heeft gemaakt aan psychische intimidatie dan wel discriminatie. Klager heeft zijn stelling niet onderbouwd met concrete gegevens.

De Commissie merkt wellicht ten overvloede op dat het bestuur van de school het besluit tot schorsing heeft genomen in samenspraak met mevrouw *Z*.

De Commissie acht de klacht onder punt 3 ten aanzien van mevrouw *Z* ongegrond.

Klager heeft verzocht om een vertrouwenspersoon in te schakelen om de situatie helder te krijgen zodat zijn kind weer steun krijgt om veilig en gewenst onderwijs te volgen.

Tijdens de hoorzitting is naar voren gekomen dat tijdens het gesprek op 12 maart 2010 aan klager is medegedeeld dat *A* contact op kan nemen met de vertrouwenspersoon van de vestiging. Volgens mevrouw L. is van deze mogelijkheid tot op heden geen gebruik gemaakt. De Commissie merkt op dat voor een ongestoord verloop van de schoolcarrière van *A* noodzakelijk is dat de school en ouders op een basis van vertrouwen met elkaar samenwerken. Zware beschuldigingen inzake discriminatie waarvan bij de Commissie niet is gebleken dat daar enige grond voor kan worden aangetoond zijn uiteraard niet bevorderlijk voor een vertrouwensbasis tussen ouders en school.

Klager heeft verzocht om de gegevens van de school over de schorsing uit het schooldossier te verwijderen. De Commissie merkt op dat de heer E. tijdens de hoorzitting heeft opgemerkt dat het een intern schooldossier betreft dat niet bestemd is voor de vervolgopleiding. Daarbij merkt de Commissie op dat het aan de school is om te beslissen welke gegevens gedocumenteerd worden in het interne dossier. Het verzoek wordt om die reden afgewezen.

5. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht

- onder punt 1 ten aanzien van de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* ongegrond;
- onder punt 2 ten aanzien van de school, mevrouw *Z* en mevrouw *H* ongegrond;
- onder punt 3 ten aanzien van mevrouw *Z* ongegrond;
- wijst de overige verzoeken van klager af.

Aldus gegeven op 26 april 2010 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. L. van Noort en drs. M.R.A. Luijpen als leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.